

יוסי בן יעזר...גזרו טומאה על כלי זכוכית(פ"ק דשבת)

מה כלי זכוכית על ידי שנעשה בנפיחה על ידי בשר ודם, אם נשבר יש לו רפואה, אדם שנעשה בנפיחתו של הקב"ה, עכו"כ שיש לו תקנה [יכול לחזור בו כל זמן שחי]

גזרו טומאה על כלי זכוכית כיון דדמי לכלי חרס שבא גם כן מן "החול" = clay [אפשר לקנות clay בכל חנות-

לומבר]. אך כלי זכוכית מיטמא גם מגבו-בנגוד לכלי חרס- משום דדמי גם למתכת "שיש לו תקנה אף משנשברה" [וכמו שכתבנו] וכן חייבים להטביל זכוכית בברכה מדרבנו, בנגוד לכלי חרס שאינו חייב בטבילה כלל. [שרק מיני מתכות נזכרים בפרשה] למעשה: מה שאנו קורין china או porcelain [והם בדרך כלל סטס החשובים] עיקרן מן clay וכדומה. רק מה שנקרא corelle [חיידוש של "זכוכית"] חייב בטבילה בברכה

הקב"ה ברא בעולמו הרבה מיני חומרים- שונים זה מזה בסגולותיהן- שאפשר לייצר מהם "כלים". ויש השלכות הלכתיות בידיעת מאיזה חומר עשוי כלי זה או זה. להזכיר: "טומאת כלים" (פרשת שמיני) "הגעלת כלים" "טבילת כלים". ואסור לערבב הנושאים, כי יש לכל אחד מהם הלכות שונות.

אנחנו נעב על "כלי זכוכית". עשיית כלי זכוכית עתיקה מאד, ונזכר כמה פעמים במשנה. אופן עשייתה היא: לוקחין חול sand שעל שפת הים, ומחממין אותו חימום נורא עד שנתהפך לחומר נוזל [כעין דבש עב], ובעוד חם לוקחין "כדור" של ה"דבש" הזה, ונופחין אותו בקנה [כמו שעושין bubbles לתינוקות] ולכשיתקרר, יוצא ממנו כלי זכוכית! עיין ציור. אמרו בירושלמי (שבת) הנופח בכלי זכוכית בשבת, חייב חטאת[משום בונה].

חידת השבוע: מצורע חייב בשתי תגלחות, היש איזה הבדל בין שניהם? כמה לאווין נידחין מפני התגלחת?[המקסימום שאפשר] תשובה לשבוע שעברה: מצורע מוסגר אסור בתשמיש, משא"כ מחולט[לר"י במו"ק]

כלי זכוכית הם recyclable, וכמו שאמרו חכמינו: הואיל וכי נשברו, יש להם תקנה, שווינהו רבנו ככלי מתכות. כי אפשר לחמם שוב את שברי הזכוכית, ולחזור עוד הפעם על כל הפרוסס. חז"ל המשילו את ידיעת התורה לכלי זכוכית, שקל לאבדן ככלי זכוכית, על כן צריכין לחזור תמיד עד מאה פעמים ואחת. עוד